СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LVI. Ч. 106. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 8-го ТРАВНЯ 1948. — No. 106. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, MAY 8, 1948. VOL. LVI.

ТРИ ЦЕНТИ в Зл. Д. Америки; ПЯТЬ ЦЕНТІВ Закордоном. Тел. „Свободи": BErgen 4-0237, 4-0807 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016. THREE CENTS in the United States; FIVE CENTS Elsewhere

ЗА СЕКРЕТАРІЯТ ДЛЯ БОРОТЬБИ ПРОТИ КОМУНІЗМУ

Ню Йорк, 6 травня. — У своїй промові на обіді Бонд Клубу Джан Фостер Доллс, політичний дорадник Републиканської партії виявив пляни створення агенції для поборювання комунізму, на чолі якої мав би станути урядовець з рангою кабінетного секретаря. Праця такої агенції обняла б теперішню працю Федерального Бюра Інвестиґацій і радієвої програми „Голос Америки". На думку Доллса війна, ведена збройними силами проти домашнього й світового комунізму не осягне цілі, бо комунізм набирає сили саме на війні. Найбільш доцільним способом для поборювання комунізму є витягати на верх затії комуністів, а коли йде про американських комуністів, то треба виказувати їхні звязки з Кремлем. Коли б так прийшло до збройної війни з Росією для знищення комунізму, то це було б те саме, що спалення дому на те, щоб винищити миші, а до цього вистачає самий кіт. Отже відповідно ведена протипропаганда, получена з запевненням захисту для людей, які потерпіли від комуністів, буде зовсім доцільна. Свої пляни, як казав Доллс, він обговорив уже в департаменті стейту і найшов там прихильне ухо. Теж сен. Ванденберґ і губернатор Дюї одобрюють цей плян.

Дальша акція в конгресі для спинення большевизму.

Вашинґтон. — Комісія правил палати репрезентантів промостила дорогу для переведення законопроєкту Мундта в справі обовязкового реєстрування комуністів. На другий тиждень цей законопроєкт піде під дискусію повної палати. Мундт каже, що комунізм це проказа, а він лише хоче намаркувати прокажених, щоб нарід міг перед ними остерігатися. Він заявив, що Москва прислала до Америки 2,700 шпигів останнього року, а Америка признала їм дипломатичну недоторкальність.

МИС ЮКРЕЙН ПОБІЧ МИС АМЕРИКИ ПІД ЧАС МОЛИТВИ ЗА ВОЛЮ В СОВЄТАХ

Бофало. — У минулу суботу 1 травня відбулася травнева парада католицьких організацій з дієцезії в Бофало. Вона відбулася під закликом мольби за ратунок Росії й миру для світу. У ній взяло участь 5,000 людей, а між ними й значне число українців. У процесії на площі Лафаєт несли високу статую Пречистої Діви, на голову якої покладено вінець. Для цеї церемонії вибрано панну Джун Колеман, як „Мисс Юкрейн" і панну Марію Зиммер, як „Мисс Амеріка". Преосв. Джан О'Гейра, римо-кат. єпископ бофаловської дієцезії, виголосив проповідь, у якій візвав до молитви "з окрема для таких, які ніколи не зазнали волі, а яких поневолення було століттями чорною плямою на цивілізації.

ДІТИ Й ПСИ ПОТРІБНІ ДЛЯ ДОБРОБУТУ КРАЇНИ, КАЖЕ ПРЕЗИДЕНТ

Вашинґтон. — У своїй першій непідготованій промові, виголошеній по радіо з нагоди Краєвої Конференції в справі Родинного Життя, президент Труман торкнувся труднощів, які зустрічають американські родини під час наладнування відносин. Тому, що під теперішню пору найбільші труднощі бувають при вишуканні мешкання, президент вказав теж на труднощі у вихованні дітей. „Діти й пси так потрібні для добробуту нашої країни, як і Вол Стріт і залізниці й інші речі". Він пригадав, що від 4 років він домагається ухвалення закону для приспішення побудови домів.

ПРЕЗИДЕНТ ВЕДЕ ПЕРЕГОВОРИ З ЮНІЯМИ В СПРАВІ ЗАЛІЗНИЧОГО СТРАЙКУ

Вашинґтон. — На пятницю скликав президент Труман конференцію представників залізничих братств, щоб нарадитися з ними над наладнанням спору в справі підвишки платень. У міжчасі власники залізничих підприємств пороблили всі приготування до залізничого страйку, заповідженого на вівторок 11 травня. Вони остерегли усіх залізничих робітників, що під час страйку буде спинений увесь рух, отже тому робітники втратять працю на той час. З огляду, що залізниці вже тепер перестали приймати до перевозу харчові припаси, які підпадають знищенні, слідно великі матеріяльні втрати в торгівлі і в різних ділянках продукції.

СЕНАТ УХВАЛИВ ЗАКОНОПРОЄКТ В СПРАВІ 70 ЛЕТУНСЬКИХ ГРУП

Вашинґтон. — В повному сенаті 74 голосами проти 2 ухвалено біл для створення 70 воєнних летунських груп. Тому, що цей біл уже прийняті палатою репрезентантів, треба лише вигладити деякі ріжниці в його тексті, і це станеться на конференції представників обох палат. Тому, що як палата, так і сенат ухвалили біл подавляючою більшістю голосів, нема причини побоюватися вета президента, який підтримує зрівноваження усіх ділянок краєвої оборони. Під час дискусії сенатор Бриджес сказав, що єдиним нашим ворогом є Росія.

ЗАПОВІДАЮТЬ ПАЙКУВАННЯ ЗЕМНОГО ОЛІЮ

Вашинґтон. — Підкомітет збройної служби в палаті репрезентантів остерігає, що в цілому край слідна недостача нафти, а це загрожує безпечності держави. Щоб не дійшло до трагічних наслідків, підкомітет взиває населення, щоб воно добровільно накладало на себе обмеження при вживанні олію. Коли це не станеться, тоді треба буде привернути пайкування олію як за воєнних часів, каже підкомітет.

ШВЕДИ ПЕРЕЇХАЛИ ОКЕАН У ВІТРИЛЬНІЙ ЛОДЦІ

Ню Йорк. — Наслідуючи славних моряків-Вікінгів, 3 шведи приплили в понеділок 3 травня до Ню Йорку вітрильною лодкою океан. Вони виїхали з пристані Ґотенбурґ 16 липня 1947 р., переплили 10,000 морських миль і почуваються зовсім добре.

Треба допомогти Европі при озброєнні — Айзенгавер

Ню Йорк, 6. травня. — Злучені Держави не сміють „тремтіти" на згадку про підготування засобів для озброєння Европи, сказав ген. Двайт Д. Айзенгавер у промові на зібранні стейтової торговельної палати, де його уладили оваціями й іменували почесним членом. Він заявив, що економічна відбудова Европи мусить іти впарі з військовою забезпекою. У своїй промові бувший голова генерального штабу, а тепер предсідник Колумбійського університету, висловив погляд, що всі роди збройної сили повинні бути зрівноважені, даючи цим до зрозуміння, що він противний плянові, щоб повітряна фльота обіймала 70 летунських одиниць зі шкодою для інших родів зброї.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ЛЕТУНСЬКИЙ ВІДДІЛ ДЛЯ САВДІ АРАБІЇ.

Ню Йорк. — Летунський відділ, складений з 8 офіцерів і 35 летунів з команди повітряного транспорту, виїхав літаком до Даґран, у південній частині Савді Арабії, як про це довідується щоденник Геральд Трибюн. Ціллю цеї місії є вправляти мешканців Савді Арабії в різних способах для використування летунських майданів. Савді Арабія, як звісно, є країною, в якій находяться джерела нафти, які Америка розвиває коштом пів більйона долярів.

ПОРІВНЮЮТЬ МАРШАЛА З ЧЕМБЕРЛЕЙНОМ ЗА ЙОГО СТАНОВИЩЕ В СПРАВІ О. Д.

Вашинґтон. — Група конгресменів, яка взялася за підготову до переведення реформи в Організації Обєднаних Держав, поставилася критично до становища секретаря стейту Джорджа С. Маршала, який у своїй промові перед палатною комісією спротивився змінам чартеру О. Д. Вони порівнують становище Маршала до угодового становища британського передвоєнного премієра Невила Чемберлейна в переговорах з Гітлером в Мюнхені. Президент Труман підтримав погляд Маршала у своїй промові до Краєвої Конференції Родинного Життя.

ПІДГОТОВЛЯЮТЬ ЧИСТКУ З КОМУНІСТІВ У БРАЗИЛІЇ.

Ріо де Жанейро. — Бразилійський конгрес підготовляє закон для усунення з урядової служби осіб, яким докажуть якінебудь звязки з комунізмом. Коли буде ухвалений закон, тоді почнуть провірку не лише державних урядовців службовиків, але теж і працівників у корпораціях, які існують для підтримки діянь уряду. Інший законопроєкт має на цілі перевести чистку серед вояків. Підозрілих в комунізмі поставлять під воєнний суд.

СКОНФІСКУВАЛИ КОМУНІСТИЧНУ РАДІОСТАНЦІЮ НА КУБІ.

Гавана, Куба. — Уряд сконфіскував радієву станцію, яку утримувала Комуністична партія для місцевих потреб і для висилання вістей по цілому світі. Урядові чинники заявляють, що це зроблено тому, що „діяння станції не лежить у прилюдному інтересі". З цеї станції висилано комуністичну пропаганду до всіх островів на Карібському морю.

НА МІЖАМЕРИКАНСЬКІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ ЗМАЛІЛА ВОРОЖНЕЧА ДО ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ.

Боґота, Кольомбія. — Тут панує загальне переконання, що давня ворожнеча південноамериканських країн до Злучених Держав Північної Америки меншає після Міжамериканської Конференції, яка щойно покінчилася. У минулому на таких конференціях завжди виявлялося між країнами Латинської Америки негодування до Злучених Держав зі страху перед їхньою потугою, з якою йшли політичні впливи. Тепер цей страх уступає, хоч нема потреби заперечувати, що для повного вирівнання давнішої нехіті треба дальших дбайливих зусиль рішальних чинників у Вашинґтоні.

ПРОБЛЕМИ ОБОРОНИ СКАНДИНАВІЇ

Осльо, Норвеґія, 7. травня. — Загально вважається, що Совєтський Союз, проковтнувши Чехословаччину, зламавши свої зуби на Італії та зустрічаючи рішучий опір на Близькому Сході, зверне тепер вістря свого імперіялізму проти Скандинавії, як чергового етапу в своєму поході на підбій світу. У звязку з тим в норвежських країнах справа оборони набрала великої ваги і наглячої потреби. Це відноситься головно до Норвеґії. Закордонні кореспонденти довідуються, що крім власної оборонної підготовки, Норвеґія докладає всіх зусиль, щоби дійти в цій справі до відповідного порозуміння та заключити оборонний союз зі Швецією. Проте, Швеція видвигає деякі застереження, бо Норвеґія виразно орієнтується на західні демократії, тоді як Швеція бажала б зберегти свою традиційну політику абсолютної невтральности. Відповідні політичні і військові неофіційні дебати на цю тему ведуться з великим поспіхом, бо Норвеґія вважає, що

Совєтський полковник втік до Англії

БУВ ГОЛОВОЮ РЕПАТРІЯЦІЙНОЇ КОМІСІЇ І САМ НЕ ХОТІВ БУТИ „НА РОДІНЕ".

Лондон, 7. травня. — Британське міністерство закордонних справ вчора повідомило, що совєтський полковник И. Д. Тассоєв, що був головою совєтської репатріяційної комісії в місті Бремен, з власної волі та на власне прохання був перевезений до Англії, де він і залишиться як політичний втікач. Минулого тижня совєтські власті повідомили, мовляв полк. Тассоєва схопили силою американські і британські агенти. Британське міністерство виявило, що Тассоєв був шефом совєтської репатріяційної комісії при американському з'язку в місті Бремен і мав вже вертатися сам „на Родіну". Замість вернутись, він зголосився до американського директора порту, Стенлі А. Кліма і там зустрів одного приятеля. Тоді він рішив залишитися в Бремен і зголоситися до розпорядження британських властей. Американські військові власті в Берліні минулого тижня спростували совєтське повідомлення, мовляв Тассоєв був схоплений американськими і британськими агентами, повідомляючи тільки, що він перебуває під „британською охороною". Але це повідомлення було відкликане, ще заки вспіло появитися в пресі. Британське міністерство відмовилося подати будьякі подробиці про втечу, спосіб переїзду та місце перебування полк. Тассоєва в Англії. Теж не подано причини, чому він втік, означуючи її тільки загально як „політичну". Втеча цього високого совєтського офіцера та ще в додатку голови репатріяційної комісії, викликала зрозумілу сензацію.

КОМІСІЯ О. Д. ЗАПЕРЕЧУЄ НАЇЗД НА ПАЛЕСТИНУ.

Лейк Соксес, Н. Й., 7. травня. — Комісія Ради Безпеки О. Д. в Палестині, зложена з американського, французького і бельгійського консулів в Єрусалимі, надіслала вчора каблеграму, в якій заперечує наявність причин жидівського алярму, що арабські війська зі Сирії, Левану і Єгипту плянують наїзд на Палестину.

НЕБЕЗПЕЧНА БОЛЬШЕВИЦЬКА ГРА З НАФТОЮ В ІРАКУ.

Баґдад, Ірак, 7. травня. — Три тисячі робітників в ключевому вузлі нафтопроводу з Іраку до Середземного моря почали вчора політичний страйк, перериваючи хвилево доплив „чорного золота" до американських і британських кораблів на Середземному морі. Урядово стверджується, що страйк має чисто політичний характер і його зорганізували комуністичні агенти. Політичний характер страйку виявляється вже з факту, що за його причину подається домагання збільшення платні на 25—40%, хоча вже дотеперішня платня при нафті є 30% більша, ніж пересічна платня в країні. Страйковий комітет складається з 10 осіб, всіх відомих комуністів. Іракський уряд негайно поробив відповідні заходи проти цеї чергової большевицької авантюри. Ознакою цих заходів була теж вчорашня парада іракського війська в Баґдаді.

ДОМАГАЮТЬСЯ НОВОЇ ПРОЦЕДУРИ ЩОДО ДОКАЗІВ СМЕРТИ.

Женева, 7. травня. — Підготовча Комісія Міжнародної Організації для збігців (ІРО) прийняла вчора резолюцію до Економічної і Соціяльної Ради О. Д., домагаючись нової процедури, згідно нового міжнародного означення доказів смерти. Діло в тому, що під час другої світової війни великі маси людей згинули в німецьких концентраційних таборах, в газових печах та на війні і немає можности доказати їх смерть загально прийнятим досі порядком, що дуже комплікує нормальне полагоджування формальностей з спадкоємцями та взагалі з рідними погиблих.

ПЕРЕРВАНО РОЗМОВИ В СПРАВІ АВСТРІЇ

РІШУЧІСТЬ ЗАХІДНИХ СОЮЗНИКІВ ПРОТИ СОВЄТСЬКИХ ДОМАГАНЬ

Лондон, 7 травня. Заступники міністрів закордонних справ Америки, Британії і Франції, що вже від довшого часу вели тут переговори зі Совєтами в справі мирового договору з Австрією, відмовилися вчора продовжувати наради, як довго не будуть цілком відкинені югославські домагання до Австрії, що їх піддержують Совєти. У висліді, конференцію відложено на „неозначений час". Юґославія домагається від Австрії біля 788 квадратних миль території в Каринтії та $150,000,000 воєнного відшкодовання. Ці домагання піддержують Совєти. Америка, натомість, піддержувана Британією і Францією, стоїть твердо на становищі, що Австрія повинна бути відновлена в кордонах з-перед гітлерівської окупації та що вона не повинна платити жодних відшкодовань. Західні представники прийшли до переконання, що продовжування розмов на теперішній базі є безнадійне і конференцію перервано.

ФРАНЦІЯ В ОБОРОНІ ПЛЯНУ МАРШАЛА НА МІЖНАРОДНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ

Женева, 7 травня. Тут продовжуються наради Европейської Економічної Комісії О.Д., під час яких численна совєтська делеґація намагається поборювати американську Програму Европейської Відбудови. Проти совєтського безглуздого говорення вчора дуже рішучо виступив представник Франції, заявляючи, що Плян Маршала буде здійснений без огляду на те, чи Совєти собі того бажають, чи ні. Він вважає, що большевики в своєму власному інтересі повинні залишити свою підривну гру в міжнародній політиці, перестати мріяти про „світову революцію" та краще взятися за чесну роботу, як це роблять інші народи.

ПІДОЗРІЛА БОЛЬШЕВИЦЬКА ГРА В ТРІЄСТІ

Трієст, 7 травня. Вишколений в Москві провідник комуністичної партії на вільній території Трієсту і Венеції Джулії вчора заявив, що його комуністи готові співпрацювати з кожним і в кожній ділянці, теж в рямках Пляну Маршала, якщо вони матимуть свідомість, що це поліпшить положення і долю „працюючої кляси". Він думає, що чергова війна була б „божевіллям і катастрофою" і тому він готов піти на співпрацю з демократами. Знаючи наставлення і тактику большевиків, за „миролюбною" заявою Сталінового „ґавляйтера" в Трієсті добачують якесь нове большевицьке лайдацтво.

ФРАНЦУЗЬКИЙ СУД ВИПРАВДАВ ГЕН. ВЕЙГАНДА

Париж, 7 травня. Комітет французького Верховного Суду виправдав вчора від всіх закидів співпраці з німцями головнокомандуючого французькою армією під кінець капітуляції, ген. Максима Вейґанда, що опісля був міністром оборони в уряді маршала Петена. Вейґандові привернено теж всі громадянські права. Він є вже четвертим з ряду бувшим міністром уряду з Віші, якого французи виправдали від закидів колябораціі.

ЕКЗЕКУЦІЇ КОМУНІСТИЧНИХ ЗЛОЧИНЦІВ В ГРЕЦІЇ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ

Атени, Греція, 7 травня. Вчора на острові Еґіна на Пірей греки розстріляли дальших 44 большевиків, засуджених на смерть за злочини вбивства. Масові екзекуції засуджених на смерть большевиків в Греції відбуваються у відплату за вбивство комуністом грецького міністра справедливости.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ПРАПОР НАД ПІЛЬЗЕНОМ В ЧЕХІЇ

Пільзен, Чехословаччина, 7 травня. В цілій Чехословаччині вже від тижня продовжуються влаштовувані урядом демонстрації в честь „визволення Чехословаччини доблесною совєтською армією". Але в місті Пільзен вчора трапився випадок, що готов не одного чеха запровадити в тюрму. Населення міста, не питаючи згоди і дозволу большевицької влади, спонтанно повиставляло американські зоряні прапори та відбуло демонстрацію в честь Третьої Американської Армії, яка визволила це місто від німців.

ДЕ НІКОЛЯ НЕ БУДЕ КАНДИДУВАТИ НА ПРЕЗИДЕНТА ІТАЛІЇ

Рим, 7 травня. Тимчасовий президент Італії, Енріко де Ніколя, вчора остаточно і рішучо заявив, що він не буде кандидувати на перевибір на президента країни, з огляду на свій високий вік та стан здоров'я. Після відмови де Ніколя, найповажнішим кандидатом на президента Італії вважається теперішнього міністра закордонних справ, графа Карля Сфорцу.

МАСОВІ ВТЕЧІ ЧЕХІВ ДО АМЕРИКАНЦІВ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ

Лінц, Австрія, 7 травня. Після комуністичного перевороту в Чехословаччині, через кордон відбувається справжнє паломництво чеських втікачів в американську зону, не зважаючи на сильне скріплення чеської прикордонної сторожі. Вчора в американську зону втікло 30 чехів, що становили чеську офіціяльну делеґацію на святкування річниці звільнення концентраційного табору в Маутгаузен в совєтській зоні. Табор звільнили американці, а большевики тепер наказують себе за це величати.

ЗБІЛЬШЕННЯ ПРОДУКЦІЇ СТАЛІ В НІМЕЧЧИНІ

Франкфурт над Майном, Німеччина, 7 травня. В днях 22-25 травня в місті Ґанновері в британській зоні Німеччини буде відкритий ярмарок-виставка німецьких промислових продуктів на експорт. З цеї нагоди з окупаційних урядових кол вже сьогодні заявили, що за останнього пів року продукція німецької сталі збільшено на 25% та плянується дальший зріст в програмі загальної европейської відбудови.

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сіті і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
Число з понеділка (англійською частиною):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582.

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346. JERSEY CITY 3. N. J.

В ДЕНЬ МАТЕРІ

Ціла наша велика країна обходить в цю неділю, 9-го травня, День Матері, що став одним з найбільш урочистих наших загально-національних свят. Велич і глибина цего Свята тим більша, що його створив і обходить сам нарід, в природньому вияві тих найкращих і найшляхетніших почувань вдячности, любови і пошани до поняття, яке на всіх мовах має однаковий звук та в усіх серцях однаковий відгук: Мати!

В День Матері у нашій країні всі святині всіх віровизнань заповняться вірними, що по свосму молитимуть в Бога ласки для Матері; по вулицях відбудуться походи для звеличання Матері, а по домах і театральних залях будуть влаштовані імпрези в поклоні перед Матірю. Всі наші найкращі думки і почування будуть в цей день з Тою, якій завдячуємо наше життя та найкращі його хвилини: з Матірю!

Вже сама тільки думка про Матір випогіднює найбільш захмарене лице, злагіднює найбільший біль, зм'якшує найбільш закам'яніле серце та розгріває найбільш холодну душу. Бо думаючи про Матір, кожний стає тільки тою дитиною, на якій спочиває лагідний погляд Матері, що з любови заставляє до добра і краси.

Маючи в думці образ нашої власної Матері, перед нашими очима вирине в цей день і загальний образ Матері-українки, цеї найбільшої страдниці і найбільшої героїні рівночасно. Бо якщо вже саме поняття Матері заслуговує на найбільшу любов і пошану, то немає на світі досить величних форм, в яких цю пошану і любов можна б виявити українській Матері. Тій Матері, що від початку нашої історії приводила на світ синів, щоб опісля дивитись на їх смерть в боротьбі за волю; тій Матері, що воліла в своїх „вбогих латах в своїм краю загибати", чим в дорогих шатах разом з дочкою „на чужині панувати"; тій Матері, що з закривавленим серцем ставала перед Богом разом зі сином з закривавленою сорочкою, прохаючи в Бога ласки і волі-долі для України.

З думкою про нашу власну Матір та українську Матір-страдницю взагалі, ми згадуємо і нашу спільну Неньку-Україну. Цю саму, що за словами Шевченка „молилася, турбувалась, день і ніч не спала" та „діток своїх виростала, звичаю навчала". Вона в наших очах стане символом всіх Матерей світу та всіх материнських турбот і страждань.

Цьогорічний День Матері проходитиме знову під чорними хмарами непевности і турбот за долю Її дітей. Про них бо кожна Мати думає і турбується насамперед. За долю своїх дітей материнське серце ніколи не перестає щеміти і воно справді радіє радощами та сумує смутками і терпить терпіннями всіх і за всіх.

Хай же в цей День Матері не буде нікого, що не вшанував би цеї великої материнської любови і материнських терпінь. З думкою про них, хай наші голови схиляться в доземному поклоні перед Матірю, а уста з найбільшою пошаною і любов'ю хай прославлять Її благословенне Ім'я!

Леґенди і факти

Українська визвольна політика, як і політика кожного поневоленого народу, має до діла не тільки з фактами, але й найрізноманітнішими леґендами. Реальну і певну політичну вартість мають без сумніву тільки факти, тоді як леґенди, як негативні з ворожого боку, так і „позитивні" з українського, мають завжди те саме значення: вони тільки комплікують цілу справу та викликають до неї недовіря і всілякі сумніви. Звичайно, ворожі леґенди тільки це й мають на цілі, але тоді тимбільше шкідливо, якщо до них долучувати теж тільки леґенди в позитивному розумінні з українського боку. Це відноситься насамперед до закордонної політики і це повинні б мати на увазі всі ті, що якнебудь пробують цю політику „робити". Бо хоча леґендами й можна б добитися якого хвилевого успіху, але на самих леґендах ніколи нічого не можна б збудувати. На це можна б навести безліч найрізноманітніших прикладів з історії. Кожна леґенда мусить розлетітися за першим подувом фактів, а тоді розлітається і здвигнена на ній політична будівля. Вправді, як ворожі леґенди можуть замилювати очі та підривати віру і довіря, так і позитивні леґенди можуть цю віру скріплювати. Але це завжди буде тільки в більшій, або меншій мірі штучний укол, що свідчить тільки про хворий організм.

Це треба мати на увазі головно в українській визвольній політиці. Українська визвольна боротьба сама по собі, український нарід та Україна дають цій політиці стільки переконливих фактів, що вони говорять найбільш переконливою мовою самі і без леґенд. А проте, в українських публікаціях та взагалі в якнебудь виявленій українській визвольній політиці ще досі зустрічається неодну безпотрібну леґенду, як для внутрішнього, так і зовнішнього вжитку. І власне ці останні для зовнішнього вжитку приносять найбільшу шкоду і не скріплюють, а тільки підривають довіря до української визвольної боротьби, її сили та значення. Не можна забувати, що кожна країна, а тимбільше велика країна, що грає провідну ролю в міжнародній політиці, ніколи не базуватиме своєї політики на поголосках та пустих твердженнях, а тільки на документах і провірених фактах. Для цих цілей, щоби документи здобути і факти провірити, існують окремі величезні апарати і на них видається астрономічні суми гроша та використовується найкращих спеціялістів і наймодерніші засоби. Там під найгострішу „лупу" береться кожне твердження і через найгустіший фільтр пропускається кожне повідомлення. Хто раз спробує там „робити політику" при допомозі леґенд, подаючи здогади за твердження, а бажання за факти, той назавжди підірве серіозність цілої справи і поставить в сумнів навіть реальні факти.

Ці твердження не є безпідставні і не без причин. Бо з достовірних дерел можна було довідатися про деякі власне „леґендарні факти", що ними українські політики на еміграції в Европі в найкращій вірі та в найкращих інтенціях намагалися допомогти українській справі, забуваючи, що факти є вартісніші від найбільших леґенд. Вміння відрізнити пропаґанду від політики і факти від леґенд повинно стати першою передумовою у кваліфікаціях тих, що беруться практично заступати українську справу закордоном та в її імені говорити.

Проф. П. Ковалів.

Образ української матері

Мати, рідна мати! Що може бути найдорожче на світі від цього імени? Від кого дитина може мати найбільшу ласку, любов, пестощі, як не від рідної матері? Ім'я це на все життя зберігається в пам'яті людини. Мати — символ найбільшої радости, найбільшого родинного щастя і втіхи. Ми найбільше вдячні матері не тільки за те, що вона нас породила, вигодувала, виплекала, але й за те, що від матері ми почули перше слово своєї рідної мови, яку ми часто називаємо матірною мовою.

Образ матері — це величний образ, що в уяві людини виринає як щось таке, що заслуговує до себе найбільшої поваги і любови. Описати цей образ, змалювати його в поетичній формі, відтворити його в усій повноті, як символ опіки й плекання цілої нації, — це справа не легка, і не кожному письменникові і поетові дається Богом цей високий дар.

Великий наш поет Тарас Шевченко, неперевершений творець поетичних образів, в своїх творах подає нам образ української матері, оціеї страдниці поневоленого українського народу, так прегарно оспіваної в українській народній пісні, як символ найвищої любови, ласки і доброти. Образ матері в поезіях Шевченка — один з найулюбленніщих образів: мати у Шевченка переживає ті важкі хвилини життя, які переживає й увесь український нарід; в своєму житті вона так само, знедолена, як і цілий її український нарід, не маючи просвітньої години зідхнути радісно і цю радість передати своїм любим дітям, для яких радість матері — найбільше щастя.

Але найбільшої синтези в змалюванні образа матері досягає Шевченко в своєму творі „Наймичка", де з усією мистецькою силою малює поет цей образ, взявши для того ще й відповідну ситуацію. Гірка доля жінки-покритки не раз турбувала поета. І на цей раз він приділяє їй свою увагу, з великим пієтизмом малюючи образ матері-наймички.

Мати переживає найбільші муки страждання: вона хоче жити разом з рідною дитиною, доглядаючи її, пестити, обдаровувати її своєю матірною ласкою, як це властиво матері, від Бога суджено їй такою бути. І в хвилю найбільшого напруження волі, найвищої точки матерніної туги по своїй дитині, саме в цю хвилю раптом приходить думка — піти в найми, стати наймичкою.

Яка радісна думка! Яке щастя для Ганни стати наймичкою, щоб день-у-день бачити свою любу дитину, цілувати її, милувати! Яка радість обгорнула молодицю, як почула вона ласкаве слово згоди від господарів взяти її за наймичку!

Працює Ганна у наймах. Ніхто не знає, що наймичка — справжня мати. Не знає навіть її рідна дитина. Не знає, але відчуває своїм дитячим єством, своєю дитячою інтуїцією, дитячою вдячністю за ту високу опіку й ласку, яку може дати тільки рідна мати.

Вранці Марко до наймички
Ручки простягає
І мамою невсипущу
Ганну величає...

Велике слово „невсипуща"! Це той великий епітет нашого народу, яким Шевченко наділяє матір. Мати невсипуща! Це тип ідеальної матері, що віддає себе любій дитині.

Друге слово — „величає"! Скільки змісту вкладає поет в це слово! Скільки в ньому врочистости! Що може бути найдорожче в нашому народі, як „величати матір'ю?"

Поет описує далі запопадливість наймички, її материнну увагу до дитини, її самовідданість, з якою вона доглядає дитину. Все поробила в хаті і на дворі, і коло скотини, і ввечері, і вдосвіта.

А коло дитини
Так і пада; ніби мати,
В будень і в неділю.

І як це властиво нашій матері,

Сама не з'їсть і не доп'є —
Його нагодує...
Як в колисці
Часом серед ночі
Прокинеться, ворухнеться —
То вона вже скочить,
І укриє, й перехрестить,
Тихо заколише —
Вона чує з тії хати,
Як дитина дише.

Але не в тім тільки основна риса матері. Не в тій лише запопадливості, що її проявляє мати, доглядаючи пильно дитини. Поет глибше розкриває душу матері. Він розкриває трагедію її душі. Радість матері поет поєднує з її стражданням.

А наймичка невсипуща
Щовечір, небога,
Свою долю проклинає,
Тяжко, важко плаче.

Чого вона плаче? Чого так страждає? Хіба розлучена з любою дитиною? Ні, не розлучена. А страждає того, що не може признатись рідній дитині, що вона її мати. В цьому, власне, й проявляється найбільша любов матері, любов, поєднана з стражданням. Любов і страждання досягають найвищої точки. Перед смертю вона признається, щоб не понести з собою в могилу того, що вона мусіла, як мати, таки сказати своїй дитині.

— Прости мене. Я караюсь
Весь вік в чужій хаті...
Прости мене, мій синочку!
Я... я твоя мати:
Та й замовкла.

Це найбільший моральний акт признання материнства синові. Але тут одночасно проявляється й інший моральний акт, акт найбільшої любови до рідної дитини. Вона страждає, що не може признатись в материнстві, щоб не скалічити життя синові; страждає в ім'я любови; любов перемогла страждання. В цьому вона знайшла собі найвище моральне задоволення, найбільшу радість, радість у стражданні за щастя дитини.

Цей незабутній образ матері, що його так правдиво змалював Шевченко, ніколи не зійде з наших очей. Він завжди стоятиме перед нашими очима й служитиме взірцем нашим матерям, що покликані народом любити й доглядати своїх дітей так, як любила й доглядала Шевченкова наймичка.

Микола Кокольський.

Найдорожче лице

Не знаю, де більше морщин, на свіжо з'ораній ріллі, чи на твоєму лиці, Мамо. А так недавно ще... В саді яблуні рожевим цвітом цвили, в городі румянки пахли, а в небі жайворон дзвонив. Тихими, вечерами соловей перли розсипав. І твоє лице, Мамо, було як цвіт яблуні в ясну соняшну днину: рожеве, погідне, усміхнене. Тобі коло ніг плентався малий пустун...

Не памятаю, чи була коли така хвилина, щоби Ти відпочивала. Коли я тільки дивився на Тебе, Ти все була занята. Ранком, як я просиплявся, Ти приходила до мене, свіжа, як квітка в ранню годину, брала мене на руки, дрібне лице, ручenята і порепані ніжки мила холодною водою та витирала сухим рушником. То дуже неприємна була та зимна вода і те шурування маминою рукою. І я кривився та крутився, а в очах нераз світили дрібні слізки. Та що зробиш? Від Маминих рук нікуди не втечеш! А потім горня свіжо спареного молока і кусень пахучого, разового хліба.

Та на їжу нема багато часу, коли через вікно цікаво заглядає червона мальва, коли кличе на двір тепле, золоте сонце, завішене ніби соняшник на синім-синім небі. А як манить соковита, зелена трава, що ковром постелилася попід яблуні в саді! На яблінках цвіту-цвіту! Десь у горі, бренять бджоли. Нема чого боятися, бо їх навіть не видно. Вони тепер при пильній праці — збирають мід. Тільки десь-колись відірветься рожевий пелюсток і спадає повільно в діл, ніби рожевий метелик. Загудів волохатий чміль і присів на квітку глухої кропиви-медунки. Голову всунув у середину квітки і смішно рухає своїм черевцем. Пустун зірвав білий віночок квітки і вложив його в уста та посмоктав. Солодке! Ой чмелю, чмелю! Який ти хитрий! Ну чекай! Не будь захланний! Будемо пити обидва! Глухої кропиви багато, вистачить для нас обох! В кутку саду пурхнула чорною грудкою пташина з довгим, жовтим дзьобком. Пустун нашорошився... За хвилину пташка засвистала, ніби на сопілці заграла. Це кіс кликав своїх діточок. В дзьобку приніс їм товстого черв'яка на сніданок... На сусідній яблуні хтось завзято стукав... На гилі сиділа велика, сороката птаха, з довгим, простим дзьобком, як долото. Вона розмахувалася і вдаряла з усієї сили в деревину. Згори сипалися відлупані тріски. Це довбало-дятель.

Ух! Яке те все дивне! Яке гарне!...

Сонце мандрувало безупинно по небі й день незамітно проходив. Тільки Мама, невтомна Мама, пам'ятала про пустуна і відривала його на хвилину від усіх тих див та кормила голодний ротик.

Аж раз якось пустун не вийшов у садок. Тої днини чомусь то пекло його ціле тіло, а в горлі щось душило. Стривожена Мама положили пустуна до ліжечка, напоїла гірким зіллям, тепло прикріла і казала лежати... Ой Мамо, Мамо! Як тяжко лежати в ліжку тоді, коли ясне сонце заглядає через вікно, малює по стінах золоті квітки і кличе гратися! Коли манить зелена травиця! — Коли сміється кожна квітка — подивися на мене!...

А ночі! Які довгі... Які чорні... Які непривітні... З темних кутів кімнати вилазять дивні, страшні потвори, що липають зеленими очима, то висувають довгий, червоний язик, то протягають довгі, кошляві руки... Ой!... Та ні! То добрі, Мамині руки, холодне Мамине личко, і перлини з Маминих очей на розпалене чоло...

Не знаю, що подіялося з Тобою, Мамо. Але як я перший раз став із ліжка, то на Твоїм розсміянім личку я побачив дві глибокі борозди в тих гарних, добрих куточках уст, що так солодко вміли усміхатися. Мабуть вирізбили їх ті перлини, що котилися з Твоїх очей...

А потім... ні, вже не було таких ясних днів. Ти, Мамо, все турбувалася мною, все боялa-

(Докінчення на стор. 3-тій).

Степан Глід.

НА „НАЛЕЖНІЙ" ВИСОТІ

(Спогад про одну ніч 1933 року в селі Б-ці на Україні).

„Мовчать гори, грає море,
Могили сумують,
А над дітьми козацькими
Поганці панують!"
Т. Шевченко.

Пізно ввечорі прибіг до мене схвильований виконавець і повідомив, що я, негайно, мушу прибути в театральну залю. Залишаю свою підготовку до лекцій, хапаю шапку й іду. В залі, вже на перших ослонах сиділи сільські комуністи, далі актив, а окремою групкою — мої колеги вчителі.

На сцені стояв, широко розставивши ноги, високий мужчина, виблискуючи проти світла своєю шкіряною курткою. Одну руку він тримав у кишені, а другу на ремінці, що проходив через його груди й виглядав із під розхрістаної куртки. Своїм гострим поглядом він пронизував кожну особу й намагався ним вжалити в саму душу.

Від сильного басу, яким він видно милувався й навмисне посилював, газова лямпа ввесь час здрігалася й мигала, ледве освічуючи понурі постатті в залі.

— Фантастична дійсність — подумав я.

— Уповноважений райпаркому товариш М-ко — шепнув мені колега.

З декількох слів, що громом котилися в майже порожню залю, я зорієнтувався, що справа йде про „добровільну" продажу хліба для держави, про остаточну ліквідацію ворогів советської влади й комуністичної партії та про „щасливе й радісне" життя для колгоспників, про яке так дбає „добрий батько" Сталін.

Після довгого „переконливого" роз'яснення, уповноважений почав вимагати звіту, від кожного комуніста, про стан закупівлі хліба в колгоспників.

Дехто з активу й учителів подумали, що це їх не торкається й почали виходити з залі.

— Куди?!
— Назад!
— Зрадники!
— Ворожі підлабузники! — загреміло зі сцени.

Нещасні жертви побігли назад і забившись у куток залі, з тривогою чекали кінця.

Підійшов, перший, комуніст до звіту й загикуючись почав:

— То-то-ва-ришу М-ко! На-на-ще се-се-ло бі-бі-дне... Маємо пі-пі-скуватий ґрунт. Ко-ко-колгоспники одержали по-по 30 грам на тру-до-день...

— Що?!

— Ще ті-ті-льки зима, а-а вже люди з го-го-лоду мруть...

— Брешиш! А ти шукав?!

— Шукав... О-сь... І, вийнявши з кишені, поклав торбинку з кавуновим насінням на стіл. — Але він уже вмер... А вона кінчається...

— То це ти такий комуніст? Хникає? Ну, ми з тобою окремо поговоримо!

— Гірка доля тебе чекає — подумав я.

„Другий" вийшов до столу твердим кроком і піднесеним голосом, мабуть, щоб підбадьорити себе, почав ділитися своїм досвідом: „Ми не дивилися, що наш ворог пухлий, що його діти вмирають, а перекопали ввесь двір, розвалили лежанку, комін!... Бо він готовий краще вмерти, а хліба не продасть!... Бо він не хоче, щоб ми щасливо й радісно жили!..." І поважно, поклавши торбинку квасолі на стіл і певний заслуженої похвали, сів на своє місце.

За ним: третій, четвертий, п'ятий... Потім говорив, вірніше ревів, товариш уповноважений, на якого я дивився склянними широко розкритими очима, але вже майже нічого не чув.

„Я вас навчу, як боротися з ворогом!"

„Боротьба за хліб — боротьба за соціялізм!"

„Не жалійте ворога, нехай умирає!"

„Я вам покажу, де білі ведмеді живуть! „Не в землі, не в коміні треба шукати хліба, а потрібно піти до його виходку й проаналізувати його кал і коли він від хліба, то ми тоді дамо з ним собі раду! Цією справою мусять зайнятися не тільки комуністи, а в першу чергу вчителі й наш актив..."

Мені зовсім потемніло в очах...

Коли я виходив із залі то на столі заглядів декілька торбинок — трофеї минулого тижня.

На сході вже починало сіріти, зі мною йшли вчителі, похиливши низько голови й всі думали мабуть про одне. Груди мені розперало. І глибоко зітхнувши, я повторив: **„Советський учитель стоїть на такій висоті, як ні в одній капіталістичній державі він не стояв і не стоятиме".**

Мої колеги перелякано оглянулись і зразу ж зникли. Я ще довго стояв і хапав розкритим ротом свіже й холодне повітря, мов та риба, що її викинули на сухий пісок. Багата й ненаситна смерть, чорною тінню літала над селом і підбирала жертви комунізму.

А дома?...

Поснідавши смачно макухи, пішов учити таких же „щасливих" дітей.

ДО ДЕЛЕГАТІВ

ТРЕТЬОГО КОНГРЕСУ АМЕРИКАНЦІВ УКРАЇНСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ У ВАШИНГТОНІ, В ДНЯХ 31. ТРАВНЯ И 1. ЧЕРВНЯ 1946 Р.

ВШан. Пані й Панове:—

На днях розіслали ми до всіх українських церковних парохій та до відділів таких наших національних організацій як Український Народний Союз, Український Робітничий Союз, Провидіння, Українська Народна Поміч та Союз Українок Америки, а також до Вас, ВШан. Делегати останнього Конгресу в Вашингтоні, спеціяльний лист-просьбу в справі 2-МІСЯЧНОЇ КАМПАНІЇ ЗБІРОК 50-ТИСЯЧНОГО ФОНДУ НА ПОЛІТИЧНУ АКЦІЮ ДЛЯ ДОПОМОГИ ВИЗВОЛЕННЮ УКРАЇНИ. В тому листі ми пояснили, чому проголошуємо ту кампанію тепер, чому потрібуємо 50 тисяч долярів цего року та чому на цей фонд повинні зложитись жертви всіх наших громад, всіх товариств та всіх свідомих українських громадянок і громадян Америки.

Заклик у цій справі був також поміщений у великодних виданнях „Свободи" й „Америки". До інших наших газет, що виходять рідше, той великодний заклик не попав, але в тих газетах певно будуть поміщені дальші заклики в цій справі. Сподіємось також, що вся наша національна преса, яка попирає працю Українського Конгресового Комітету та Секретаріяту Пан-Американської Української Конференції, зволить ласкаво дати і від себе повне поперття цій Кампанії.

Значить, про причини й конечність зібрання 50 тисяч долярів на Політичну Акцію для Допомоги Визволенню України повинно на днях знати все наше свідоме громадянство.

Чому ж тоді цей окремий зворот до Вас, ВШан. Делегати?

Звертаємось окремо й публично до Вас власне тому, що Ви мали честь бути вибраними делегатками й делегатами на останній Конгрес у Вашингтоні. На тому Конгресі Ви репрезентували Вашу громаду чи Ваше Товариство. Ви вибрали уряд Українського Конгресового Комітету, Ви намітили й одобрили плян праці для того уряду й розіхались домів. Але Ваші обовязки на тому не вичерпались. ВИ ВЗЯЛИ НА СЕБЕ ОБОВЯЗОК ПОМАГАТИ МОРАЛЬНО И МАТЕРІЯЛЬНО В УСІХ АКЦІЯХ У.К.К. Ви, представники У.К.К., як його основники, виборці й мужі довіря, мали нести всі заклики У.К.К. між наше Громадянство, яке Ви репрезентуєте, а від того Громадянства Ви мали здобувати й приносити до централі У.К.К. ту моральну й матеріяльну поміч, без якої У.К.К. не може вести Вами порученої йому праці. Значить, Ви мали бути тими моторами, які мали творити енергію-силу, що має двигати, рушати й підіймати все наше Громадянство, — а рівночасно передавати силу зрушеного до праці Громадянства до його централі, до У.К.К., для перетворення тої сили в інструменти й середники політичної акції, спрямованої до визволення українського народу, щиро бажаного нами всіма.

Як виконували Ви це велике й преважне завдання від літа 1946 р. до сьогодні? Який був Ваш відчук на всі дотеперішні заклики Вами вибраного й заставленого до праці уряду У.К.К.?

Тепер У.К.К. проголосив 2-місячну кампанію збірок жертв на 50-тисячний фонд на Політичну Акцію для Допомоги Визволенню України. ЗА 2 МІСЯЦІ — ТРАВЕНЬ І ЧЕРВЕНЬ — МУСИМО ТАК ЗОРГАНІЗУВАТИ ЗБІРКУ, ЩОБ НА ЦЕЙ ФОНД ЗЛОЖИЛИ СВОЇ ЖЕРТВИ ВСІ НАШІ ГРОМАДИ, ВСІ ТОВАРИСТВА, БРАТСТВА, СЕСТРИЦТВА, ВСІ УКРАЇНСЬКІ ПРОФЕСІОНАЛІСТИ И БІЗНЕСМЕНИ И ВСІ СВІДОМІ УКРАЇНКИ И УКРАЇНЦІ В АМЕРИЦІ.

Хто ж зорганізує ту збірку в Вашій громаді так, щоб від неї не міг ніхто ухилитись? Хто ж допильнує, щоб у Вашій громаді не було ні товариства ні одиниці, що не жертвували б на цю ціль? Хто зарядить збірку в Вашім товаристві, хто пішле колекторів від хати до хати, або хто скличе Збори, чи Віче, на якім Громада мала б зложити свої жертви.

Цей обовязок спадає на всіх свідомих громадян, АЛЕ НА ВАС, ВШАН. ДЕЛЕГАТКИ И ДЕЛЕГАТИ ОСТАННЬОГО НАШОГО КОНГРЕСУ У ВАШИНГТОНІ ЗОКРЕМА! Ви повинні дати всюди приклад, Ви повинні бути організаторами й серцем та душею цеї Кампанії в Ваших громадах, коли хочете оправдати ту пошану, якою Вас обдарували Ваші громади й товариства, вибираючи Вас своїми делегатами, та коли хочете заспокоїти своє власне сумління, що домагається від Вас виконання Вами свобідно прийнятих обовязків Делегатів У.К.К. та українців-патріотів.

Ось чому звертаємося до Вас цею окремою приґадкою й просимо Вас стати першими й найревнішими працівниками, щоб завдяки Вашій щирій співпраці Український Конгресовий Комітет дістав від Громадянства тих 50 тисяч долярів не за 2 роки, не за рік, а за 2 найближчі місяці, бо тільки тоді У.К.К. зможе перевести з успіхом свою працю упляновану на ЦЕЙ рік, хто зна чи не рішаючий долі багатьох — між ними й українського! — народів.

Чекаємо отже на Ваш відгук, на Вашу відповідь на цей заклик, на Вашу працю й її висліди.

ЗА УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ:

С. Шумейко, гол. Д. Галичин, кас. Б. Катамай, упр. камп.

П. С. — Всю кореспонденцію й жертви проситься слати на імя й адресу:

UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA
P. O. BOX 721, CHURCH ST. ANNEX, NEW YORK 8, N. Y.

Микола Чубатий.

Популярно-наукові виклади НТШ та американські українці

Американський Відділ Наукового Товариства ім. Шевченка зорганізував курс популярно-наукових викладів в Ню Йорку. Пору підібрано догідну, бо в суботу в годині восьмій вечером, коли людина вже по праці й мала час відпочати фізично та потребує якоїсь духової розваги. Виклади проголошено як безплатні. Викладачі звичайно люди, що на своїм ділі розуміються, погодилися давати виклади безплатно. Американський Відділ НТШ подбав про відповідне проголошення того курсу й викладів. Програма викладів була проголошена в пресі. Кожний виклад ще й окремо був поданий до відома в пресі та через радіо. Управа НТШ подбала, щоб напечатати летючки, які роздаються під церквами. Одним словом зроблено все, що тільки можна зробити, щоб заінтересувати громаду культурними справами, зокрема культурою рідного українського народу.

Досі відбулося вже три виклади і можна виробити собі приблизно образ реакції американських українців Ню Йорку на таку нову працю в нашому збірному житті. З прикрістю треба ствердити, що реакція громадянства слаба. Число слухачів невелике, приблизно понад 20 душ. Не видно між слухачами старих емігрантів, не видно й нових, яких в Ню Йорку вже є кільканадцять десяток. Виходило б, що шкода тих кілька десяток долярів, випожених на приготування викладів. Виглядало б, що культурні справи українського народу американських українців не дуже інтересують.

Довідуємося, що подібний курс викладів улаштував гурт українських громадян у Філадельфії, але результат не дуже кращий, як в Ню Йорку. Влаштовує хтось виклад на політичну тему, то викладач може бути людиною, що перемелює в десяте ці самі справи, відгомін живий, саля заповнена як не по береги, то є на всякий випадок десять разів більше слухачів, ніж на викладах про культуру українського народу. Чи взагалі про вселюдську культуру.

Явище це незвичайно прикре, бо воно вказує на байдужність американських українців для тих справ, які для їх звязків з українським народом є істотні, як що ці звязки мають бути збережені. Говорячи це, ми не хочемо відвертати заінтересування американських українців від політичних справ, навпаки в демократичній країні заінтересування громадянства політичними справами є справою бажаною та корисною, а навіть конечною. Це тільки для порівнання.

Одначе саме для зрозуміння політичних справ українського народу конечним є пізнання самого того народу та його життя. Без пізнання самого народу та його теперішного життя, ніколи не можна мати твердих політичних поглядів, ані зрозуміння політики, української, чи загально світової.

Берім тільки для прикладу відношення українського народу до його сусідів. Як ми можемо розумно оцінити нинішне положення українського народу не знаючи, яку силу нині сам той нарід представляє, а далі, яку силу представляють Росія, Польща, Румунія чи Угорщина. Стрінеся з нашим рядовим громадянином в Америці то він тобі тепер часто затягає такої пути: „Вибухне війна, побють большевиків, так нас розлесуть поляки, росіяни, румуни, мадяри і таке то. З нас нічо не лишиться". Немає сумніву, що такі думки це підступно пускані баламуцтва большевиками, які мають за ціль наставляти американців проти усякої можливости війни з большевиками.

Знав би такий громадянин, чим нині є Україна, а чим Польща, Румунія та Угорщина, то напевно встидався б, що він такі нісенітниці говорить, та що властиво помагає большевикам. Немає також ніякого сумніву, що коли б американські українці більше знали про свій нарід, з якого походять та про його сусідів, не ширилися б такі фальшиві поняття та комуністичні симпатії серед великого гурта американських українців. Тільки незнання власного народу та його сусідів уможливляє це, що багато американських українців зраджує на ділі український нарід та працює на його загибель жертвами та своїм байдужим відношенням до справи визволення України.

Ми читаємо нераз про дикі способи поступування нацистів згляадом жидів та словян, одначе не розуміємо, де причина такого поступування. Ми від часу до часу читаємо в пресі про переслідування українських письменників, мистців, вчених на совєтській Україні але чому воно так є, добре не знаємо. Ми на ділі не розуміємо справи запальних відносин поміж червоними росіянами та українцями. Для одних американців українського роду немає властиво ніяких переслідувань, бо це „справа поміж народною владою та буржуазними прихвостнями", другі в тих переслідуваннях вбачать якесь незрозуміле чоловіконенависне наставлення большевиків згляадом українського народу.

Коли б ми знали все, що треба знати про Україну та Московію, то ми мали б прекрасне пояснення тих злочинств. Ми зрозуміли б, що без них большевики не втримали б при собі України і тоді наше розуміння українсько-московських взаємин було б куди ясніше.

Це все тільки для прикладу, що без культурного підкладу, без знання, не можна серіозно політикувати. Таке політикування це даремна витрата часу, бо без науки не можемо пізнати правдивого положення українського народу у східній Европі. Тільки освіта та наука в силі дати нам відповідь на багато справ, нині нам неясних.

Сотні випадків можна б наводити, щоб доказати потребу постійного доповнювання та поширення нашого знання навіть для людей, що це знання вже давніше мали.

Устне слово в часі викладу це найлекший спосіб присвоїти собі легко та достаточно успішно неодно, що нам в житті може придатися.

Тому американські українці всіх більших скупчень мусять основно перевірити своє відношення до справ української культури. На американських українців самі історичні випадки положили велику відповідальність зберігати культуру батьків прогнану з рідної землі. Можуть вони це тільки тоді зробити, коли пізнають українську культуру.

Сказане відноситься до американських українців по всіх їх скупченнях. Не знаючи культури рідного народу, будемо не в силі сповнити нашого довгу згляадом батьківської землі. Американський Відділ НТШ має широкий плян поширити свою роботу поза Ню Йорк та зорганізувати по інших українських скупченнях живішу культурно-освітню роботу. Ню Йорк це тільки початок та перша проба, яка випала покищо зовсім незадовільно. Тоді цілию оцих слів є звернути увагу американських українців на ці недомагання.

МОЇЙ МАМІ...

Пішов я в світ...
Тута за руку вивела із хати,
Якась нестримна сила рвала в далеч;
Я йшов престоли царські добувати,
Я вірив в себе, вірив в світ. А жаль
І смуток горло кинув за собою.
Й тебе я кинув...

А мені в дорозі
Світило ясно сто привiнних звізд,
І син твій, мамо, не дрожав в тривозі,
Пішов сміло в сонце, до орлиних гнізд...

І бліднули мої зорі, гасли тихо,
Я сам зривав їх, розбивав, гасив;
Дорогу темінь стала залягати,
Одна звізда мені остала...
Мати!

Та зоря — Ти! Хоч нас ділили милі,
Шумів між нами океан розлуки —
В годині враз, в сна томлячій хвилі
Чую на скрані твої добрі руки.
Тому не вернусь втомлений з дороги,
Хоч як об камінь окервавив ноги,
Хоч ждуть зо мною бур весняних втрати,
Хоч доганять якісь тихі жалі —
І доки будеш Ти мені сіяти,
Я піду далі!..

Ст. Чарнецький.

МОЯ МАМА.

Снилось мені ясне сонце,
Що в хаті світило, —
А то лиш так моя Мама
Дивилася мило.

Приснився мені легкий вітрик,
Що пестив колосся, —
А то мені моя мама
Гладила волосся.

Снилась мені ягідочка,
Як мід солоденька, —
А то мене цілувала
Мама дорогенька.

Снились мені ангелики,
Що в рай мене несли, —
А то мене мами ручки
До серця притисли.

М. Пілігрянка.

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

Жертви, надіслані на цю ціль, як теж добровільну доплату до передплати „Свободи", потверджуємо з подякою проголошенням в цій рубриці.

Ліст: ч. 27.

Відділ:		Жертва:
	A. Boryak, передплатник	$ 2.00
	Теодор Лущак, передпл.	2.00
38	Ева Ямельська	2.00
59	Анастазія Бих-Щемдеркова	1.40
70	Бітріс Білобрам	1.40

Відділ:		Жертва:
102	Андрій Угрин	2.00
121	Joseph Nowicki	2.00
133	Юлія Гулька	1.40
192	Alex Lisowicz	2.00
221	Яків Кнвчан	3.50
367	Peter Hryniw	2.00

„ЧИСТКА" В РУМУНІЇ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ.

Букарешт, 6. травня. — Румунське большевицьке міністерство справедливости зарядило сьогодні арешт дальших 147 осіб, що їх будеться судити за „воєнні" злочини. Між „проскрибованими" є теж І. Фаркасану, що минулого тижня підписав в Парижі маніфест румунських опозиційних партій.

Найдорожче лице

(Докінчення зі стор. 2-гої).

ся, щоби я не захворів. Тільки як з'явилася в нас маленька сестричка, Твоє лице, Мамо, знов зацвило як цвіт яблуні. Та не надовго. Моя сестричка ще навіть ходити не вміла, як щось поділося з нею. Вона квилила кілька днів і ночей як мала пташина, а потім заснула і вже більше не збудилася. Згасла як свічечка на ялинці... Тоді побачив я, Мамо, на Твоїм личку нові морщини, глибокі, глибокі...

А потім прийшла війна. Вічно трівожні і вічно голодні дні і ночі, жах смерти... Вони орали Твоє личко, Мамо, день і ніч, безупину, як орач оре безжалісно ниву, закаітчану маками і волошками. І нині воно таке пооране, як нива.

Та для мене Твоє личко, Мамо, таке любе, таке солодке, як було в тих хвилинах, коли цвітом яблуні цвіло. І не проміняю його за ніякі скарби світу. Бо воно личко моєї найдорожчої Нені.

ЖЕРТВИ НА ПРАЦЮ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ

На цілі Конгресового Комітету жертвували: М. Сенкус з Тере Гайт, Інд., $10; Філія Українського Конгресового Комітету Митрополії Дітройт, $60; Від. 130 У.Н.Союзу з Ню Йорку, Н. Й., $10 як вкладку; Від. 1 Союзу Українок з Ню Йорку, Н. Й., $10 як вкладку; Від. 41 Союзу Українок з Філадельфії, Па., $14, а це $10 як вкладку, а $4 на Квартальник; Від. 94 У. Н. Союзу з Гемтремк, Міш., $10 як вкладку.

ГОЛОВНИЙ УРЯД У. Н. СОЮЗУ

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ:

ГОЛОВНИЙ ПРЕДСІДНИК:
МИКОЛА МУРАШКО,
81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

ЗАСТУПНИК ГОЛ. ПРЕДСІДНИКА:
ГРИГОРІЙ ГЕРМАН,
9 E. Jackson St., Wilkes-Barre, Pa.

ЗАСТУПНИЦЯ ГОЛ. ПРЕДСІДНИКА:
МАРІЯ МАЛЕВИЧ,
230 E. Agnew Ave., Pittsburgh 10, Pa.

ГОЛОВНИЙ СЕКРЕТАР:
ДМИТРО ГАЛИЧИН,
81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

ГОЛОВНИЙ КАСІЄР:
РОМАН СЛОБОДЯН,
81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

ДМИТРО КАПІТУЛА,
33 S. Hancock St., McAdoo, Pa.
ВОЛОДИМИР ГІРНЯК
1 Craik Ave., Kingsway, Toronto 9, Ont., Canada
Д-р АМВРОСІЙ Т. КІБЗЕЙ,
4651 Braden Ave., Detroit 10, Mich.
ІВАН В. ІВАНЧУК
8930 Manor, Detroit 4, Mich.
СТЕПАН КУРОПАСЬ,
2930 N. Montclaire St., Chicago, Ill.

ГОЛОВНІ РАДНІ:

ПАВЛО ДУДА
1535 Benjamin Ave., Windsor, Ont., Canada.
СТЕФАН СЛОБОДЯН,
4323 N. 16th St., Philadelphia, Pa.
ІВАН РОМАНИШИН,
15 — 38th St., Irvington, N. J.
ТАРАС ШПИКУЛА,
5466 W. Haddon Ave., Chicago, Ill.
ВОЛОДИМИР ДІДИК,
6711 Rutland Ave., Detroit, Mich.
ГЕНОВЕФА ЗЕНКО,
1369 Brown St., Akron, O.
МИКОЛА ДАВИСКИБА,
41 Rosewood St., Mattapan, Mass.
ІВАН КОКОЛЬСЬКИЙ
23 Fairlawn Ave., P. O. Box 467 Woonsocket, R. I.
ДМИТРО ШМАГАЛА,
4037 Riveredge Rd., Cleveland, Ohio
ОЛЕНА ШТОГРИН
4753 N. Hutchinson St., Phila 41, Pa.
ПЕТРО КУЧМА
95 East 7th St., New York 3, N. Y.

Головна канцелярія У. Н. Союзу знаходиться у власнім домі під числом 81-83 Grand St., Jersey City, N. J.
Почтова адреса У. Н. Союзу:
P. O. Box 76, Jersey City 3, N. J.
Telephone: Bergen 4-1016.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Подається до відома всім відділам У. Н. Союзу міста Філаделфії й околиці, що входять в округу Філаделфії, що організатор У. Н. Союзу, п. А. Маланчук, почав свою працю в Філаделфійській окрузі. Проситься заряди відділів, щоб порозуміліс з організатором та повели працю в користь нашої організації У. Н. Союзу. Адреса організатора така:

Mr. A. MALANCHUK,
c/o Reid Hotel, Room 207,
Broad-Girard, Philadelphia, Pa.
Tel. Stevenson 9800.

„ДВА БРАТАНКИ".—Зправа це Генрі Волес, кандидат Третьої Партії на будучого президента держави. Зліва сенатор Глен Г. Тейлор, який згодився кандидувати разом з Волесом як кандидат на віце-президента.

З ЖИТТЯ ГРОМАД і ОРГАНІЗАЦІЙ

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО.

Успіх громадского віча.

Дня 25. січня ц. р. Злучені Організації міста Клівленду скликали віче, щоби запротестувати проти червоних наїзників за їхнє нищення українського народу і його культурних і духових здобутків.

Віче відкрив предс. Злучених Організацій Н. Олексик короткою промовою для зясування цілей віча і на першого бесідника покликав конгресмена 20 дистрикту стейту Огайо, Майкела Фіґана. Конгресмен Фіґан у своїй промові зясував положення українських скитальців по таборах в Европі, що він особисто відвідав коли будь на обїздці в Европі. Він взивав підтримати бил Стратона за допущення більшого числа скитальників до Злучених Держав.

Другим бесідником був інж. Д. Андрієвський, делегат-обсерватор на Пан-Американську Українську Конференцію. Інж. Андрієвський в своїм рефераті зясував тяжке положення скитальців і взагалі всіх українців, розсипаних по цілому світові і вказав, яка небезпека грозить від червоних катів і як цю небезпеку поборювати.

Третим бесідником був колумніст влівлендської газети „Клівленд Прес", Теодор Андріка, котрий щойно повернув з обїздки по Европі, де відвідав всі краї, крім Советського Союзу, бо Совети відмовили йому віза. Він також говорив про страшне положення народів Европи і сказав, що люди котрі тут живуть, не можуть собі уявити тої нужди, яка панує в Европі.

При кінці [illegible] Злуч. Організацій міста Клівленд попросив до слова голову Злуч. Орг. при церкві св. ап. Петра і Павла, Д. Шмаґалу. П. Шмаґала в своїй промові представив працю Українського Конгресового Комітету, виказав, із якими фінансовими труднощами цей комітет бореться і попросив присутних скласти жертви на працю Комітету. Н. Олексик прочитав резолюції, котрі прийнято одноголосно і вислано до Вашинґтону і до секретаря Обєднаних Націй. Гимном Ще не вмерла Україна закінчено віче.

Після того переведено збірку з таким успіхом:

По $100 зложили: Український Народний Дім на Вест 14 вул., Український Банк і Українська Пекарня (Обури Бейкінґ Ко).; по $50: Український Клюб Професіоналістів і Бизнесменів, Осип Чайківський, вирібник солодких напоїв, Злуч. Організації при церкві св. ап. Петра і Павла; по $25: Братство св. ап. Петра і Павла, від. 102 У. Н. С., Мих. Колодій, українськqий погребник; по $20: О. Д. В. У. ч. 8.; по $10: Українська Молодеча Ліґа, Г. Коваль, С. Морозович, Н. Олексик, С. Підзирайло, І. Тарнавський, І. Тремблюк, В. Тритяк, Р. Павлишин; І. Кухта $6; а по $5: Молодечий Відділ Союза Українок, ч. '60, Я. Адамович, А. Андрієвський, В. Баранський, Г. Беднарчук, А. Банась, І. Денега, М. Федорчак, В. Р. Кокоць, М. Куць, М. Левицький, М. Матіїшин, С. Олексик, Е. Пацула, С. Палівода, Я. Павліна, І. Писарчук, І. Попович, П. Пусило, В. Репужинський, Н. Щупак, Е. Стахів, Д. Шмаґала, В. Волянськый, мол., І. Жук; по $3: Д. Которош, Й. Керик, М. Межиловський, І. Попович, А. Садовський, М. Вербінський, М. Задорецький, Б. Женчак; по $2: Т. Данилович, Н. Декан, М. Ґабрівський, Д. Ґрабський, Д. Гавриляк, В. Гавриляк, Г. Кальницький, О. Каплиш, Т. Кальмук, Г. Кисіль, Е. Клим, І. Клим, С. Когут, Г. Конет, Г. Коростинський, Л. Котович, Т. Купцевич, Г. Кузик, Е. Лазірко, о. Д. Лещишин, С. Ломиш, Г. Лозинський, К. Лучка, І. Медвідь, Р. Модний, С. Мозоловський, В. Мигаль, П. Осадчук, Т. Папа, Я. Павлишин, Н. Павлюк, М. Петришин, В. Прокопів, П. Різун, М. Сентій, А. Садовська, М. Савчак, . Сорочак, Г. Степанек, І. Телеп, Н. Тритяк, І. Вівчаровський; по $1: М. Бежик, М. Білецька, А. Бойко, А. Бревка, М. Бучинський, Г. Брикайло, Н. Бучинський, Г. Богайчук, І. Бусько, І. Бец, С. Чорній, Л. Чупіль, П. Дрозд, Н. Федірко, М. Федик, Г. Ґалан, М. Гальчишак, І. Галущак, А. Гавриляк, С. Ґнилка, А. Голубець, І. Горностай, Г. Гречковський, Ю. Якубік, А. Якимець, М. Яким, А. Кальницький, П. Керик, С. Кисіль, К. Клипчак, К. Кость, Ф. Козішевський, В. Козир, Г. Кукіз, П. Купчевич, А. Курч, Р. Кушнір, М. Кузер, М. Лещишин, П. Лежан, А. Лупань, М. Мартиняк, П. Молодець, І. Милянич, К. Милянич, Т. Улицький, А. Осадчук, П. Пацула, С. Паліво-да, І. Панас, І. Филипів, М. Піндур, Ф. Попович, С. Постолюк, М. Притуляк, А. Сарахман, С. Савчин, С. Щерба, В. Сидір, П. Сеник, А. Шеґда, І. Сидорович, І. Слепко, Е. Смільчак, Ф. Стадник, Д. Старявський, Н. Сурман, В. Сушельницький, К. Терлецька, Й. Труш, М. Турчик, М. Тимчина, І. Улан, Й. Войнаровський, В. Яцишин, І. Юник, А. Жук, В. Жук, М. Бурко.

Жертв зібрано $875, прийшло з відзначок $40.34, разом $915.34.

До цеї суми братство св. Василія В., від. 364 У. Н. С. доложило $60.25; з каси братства виасигновано $25, а решту жертвували члени від себе: по $5: Л. Парило, П. Самсін, М. Лев; по $2: Г. Мисик, Ф. Ольховий, Т. Ґаздецька, І. Сподар, Г. Кукіз; по $1: М. Сподар, Ів. І. Сенюта, В. Стиранка, І. Бец, О. Обаль, М. Сентій, С. Чорній, Г. Кравчишин, С. Кравчук, М. Годованська. Н. Н. 25 ц., отже усього приходу на вічу було $975.59.

По виплаченню розходів вислано до У. Конгресового Комітету $650.

Михайло Левицький.

БОСТОН, МАСС.

Свято Шевченка.

Цього року відсвяткувала гідно наша громада память нашого генія Тараса Шевченка дня 28. березня. Підчас Служби Божої в українській православній церкві наш парох о. В. Каськів відправив панахиду за упокій душі Поета і коротко згадав про часи Шевченка на Україні. Він теж пригадав, чому український нарід шанує й цінить працю Шевченка. Після проповіді попросив о. парох за збірку для наших героїв з У. П. А., яка принесла $93.

Пополудні того самого дня відбулося свято в церковній залі. У концертовій частині сказав вступне слово молодий предсідник парафії, П. Попович, який покликав до дальшого переведення програми гром. Миколу Давискибу.

У виконанні програми виступив Молодечий Хор під управою Мирослава Желехівського, студента Бостон Консерваторі оф Мюрик. Хор відспівав прегарно вязанку пісень, дібраних до Шевченкових роковин. Гарячі оплески приявних виказали, що пісні трапили до їх сердець.

Мужеський Хор, під управою того самого диригента, був складений з самих тут роджених хлопців. Це дібрані голоси і вони мають в околиці славу як „Хор Кобзарів". Старша громада гордиться ними, бо вони ділом доводять, що люблять український нарід і його багату культуру. Хор відспівав кілька пісень із свого репертуару, які відповідали хвилі і це викликало у слухачів спомини з давно-минулих часів, коли то ще йшла козацка боротьба на славу і за волю України.

Бувший старшина У. П. А., недавно прибувший з Европи д-р М. Сидор, запрошений із святочною промовою, привітав наперед громаду в імені борців за волю України, а опісля перейшов до обговорення значення Шевченка для відродження українского народу. Він доводив, що Шевченка це не лише геній, але й мученик і борець за волю України. Український нарід зрозумів його працю і тепер віддає йому належну почесть. Наче в заповіті полишив Шевченко заклик: „Борітеся, поборете" й тому ми, що осталися в живих після страшної трагедії, маємо обовязок слухати зазиву Батька Тараса. Праця й боротьба за волю України йде тепер по цілому світі й тому, всюди, де лише живе хоч малий гурток українців, треба цю працю поширяти.

Як наочний свідок воєнних подій промовець переповів деякі характеристичні випадки з боїв, а по скінченні концерту відповідав на питання про різні подробиці. Він теж подякував приявним за сердечне прийняття його на святі. Так само висловив утіху з виступів хорів і праці їх диригента. Кінцеве слово сказав М. Давискиба, який навязав свої думки до слів д-ра Сидора і візвав приявних до дальшої згідливої праці для визволення України. Свято закінчилося відспіванням Національного Гимну.

Жертви на панахиді були такі:

По $5: М. Давискиба і М. Мосюк; по $2: П. Мороз, Д. Бортник, Й. Костецький, С. Ярош, І. Фотуй, Д. Кузь і Г. Сілінський; по $1: І. Буцяк (молодший), А. Пінь, Т. Пащак, М. Козулькевич, М. Гримак, Г. Костецький, І. Гримак, М. Школяр, Т. Хархут, П. Костецький, С. Чопик, Д. Сілінський, П. Боднар, І. Томаш, М. Українець, Г. Оверко, Г. Зварич, Й. Бербелицький, К. Штогрин, О. Школяр, О. Стензел, М. Мигован, З. Музика, К. Бортник, О. Попович, Ф. Боліко, Т. Драґан, К. Зінковська, А. Переходюк, О. Кудрик, П. Улашкевич, П. Попович, І. Сілінський, А. Бербелицька, о. В. Каськів, П. Кучер, І. Матейко, Е. Близнак, К. Когут, М. Майданий, М. Зварич, Терлецька, Матукас, А. Мусяловський, А. Смарш, С. Клюка, В. Осиця, С. Бойко, М. Сілінська, і маленький Петрусь Сілінський $1; (зібрав у себе вдома $1; дрібними прийшло $3; зі вступу прийшло $30, отже разом було $123.15. По оплаченню видатків, передано на медикаменти У. П. А. $75. **М. Давискиба.**

ПОСВЯТИТЬ ЖИТТЯ МУЗИЦІ.—Це „МИСС ПАРИЖ З 1948 РОКУ". Мерседес Дезбо, років 22, скінчила Паризьку Музичну Консерваторію з першою нагородою, а теж зістала вибрана „Мадемоазел Парі, 1948". Заявила, що посвятить ціле своє життя музиці, зокрема грі на скрипці.

В ІТАЛІЇ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ АТАКИ НА ВІЙСЬКОВІ АРСЕНАЛИ.

Рим, 7. травня. — В Італії майже немає ночі, щоби комуністи не пробували висадити в повітря будьякий військовий арсенал. Вчора в ночі сторожа арсеналу на збіччю гори Соракте на північ від Риму протягом чотирьох годин відбивала атаку напасників, що були добре забезпечені автоматичною зброєю. Їх вже над раном прогнала підмога карабінерів, що поспішили на допомогу сторожі з Риму.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 24. квітня 1948 р. помер у 73. році життя

ТОМА ГЕРЧАК,

довголітний член Тов. Укр. Січ, від. 39 У. Н. Союзу в Сиракюз, Н. Й.

Покійний походив з села Чорнокулинці Великі, пов. Гусятин, Західна Україна. До Товариства і Союзу вступив 195 року. Покійний полишив сина Михайла, дочку Марію Плаґс і 3 внуки.

При участи родини, заряду і членів Тов. Покійного поховано з дому жалоби до укр. гр.-катол. церкви св. Івана Хрестителя в Сиракюз дня 27. квітня. — В. Й. П.!

В. Осухівський, секр.

Дня 21. квітня 1948 року помер у 66. році життя

ЙОСИФ БОЙКО,

довголітний член Тов. Запорозька Січ, від. 206 У. Н. Союзу в Вунсакет, Р. Ай.

Покійний походив зо села Кокошинці, пов. Скалат, Галичина. Полишив у смутку дружину Катерину і три подружені дочки.

Похорон відбувся 24. квітня при участи родини, знайомих і членів Тов. Запорозька Січ. Тлінні останки відпроваджено до української правосл. церкви св. Михаїла, а потім цвинтар. — В. Й. П.!

І. Кокольський, секр.

ТАРЗАН, ч. 1841. Малпячі зазіхання.

Коли Кіля, що то мала цікаві очі, завважала, що Кунгу був в добрім настрою, вона відважилася зблизитися до нього.

Одначе Кунгу в одній хвилині попав у ворожий настрій.

Швидко Кіля зірвала жменю солодкого зілля і поступила обережно вперед. Та Кунгу гарчав голосно і глядів на неї підозріло.

Боязливо приступила Кіля до негодуючого горила.